

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaë

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XII. De Benevolentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

vid. gloss. in verbo violaveris. Nat. consil. 608. num. 5. vol. 3. Engelhart in disp. de vestig. al. thes. 22. in fin. Gall. 2. observo. 60. n. 15. Mar. Mager. de Advocat. arm. cap. 16. n. 321. Et quandocumque revocari potest uti tradit Carol. Sapia in l. fin. ff. de constit. princip. c. 3. num. 17. part. 2. Martin. Mager. d. loc. unde clausula reservatoria beneplaciti apposita contractui, reddi illum conditionalem. Cephal. consil. 118. num. 9. Panciroli. consil. 35. n. 5. Borelli. consil. 47. n. 17.

II.

Contractus ad beneplacitum tam diu durabilis ac firmus manet, quamdiu alter contractum illum non revocat vel moritur, Martin. Mager. de Advocat. armat. c. 16. num. 322. Sine tamen causalegitima revocari non potest, Capit. Decis. Neapolitan. 116. num. 1. Et seq. quem refert & sequitur Caroc. tract. de Locat. & conduct. quæst. 12. num. 13. ubi dicit, Confusum ad beneplacitum positum, non debere sine causa revocari, & quod semper talis concessio intelligatur arbitrio boni viri, & hæc reputetur notabilis limitatio. Bald. in l. meminisse. de offic. Proconsul. & legat. Franc. in c. si de legat. col. 3. de offic. de leg. lib. 6. idem Bald. in l. fin. §. a. num. 4. C. comm. de legat. cum multis per Jafon. in l. sic legatum. num. 6. in fin. de leg. 1. Ruin. consil. 181. num. 6. lib. 1. Felin. cap. 1. col. antepen. ubi etiam Andreas ab Exca num. 391. de consil. Attento tamen communi usu loquendi beneplaciti verbum importat beneplacitum liberum, & non ad arbitrium boni viri refertur, prout eo modo apud Gallos intelligi dicit Guido Papa de c. 475. & Cora. cons. 156. colum. penult. lib. 3. seq. Menoch. de Arbitrar. judic. quæstionibus, quæst. 8. num. 10. libr. 2.

III.

Beneplacitum solvitur morte concedentis, l. locat precarii que rogat. ff. loc. Bart. l. more. n. 17. ff. de juris dict. Gall. 2. obs. 60. num. 15. ubi vid. plur. cap. si gratiosè de Rescript. in 6. Goradin. cons. 22. num. 7. Hinc est quod suspensio facta ad beneplacitum alicujus morte solvatur seu revocetur. vid. latè Hieron. March. ad l. 15. C. de Rei vind. n. 54. cap. seq. sic suspensio banni ad beneplacitum morte finitur. Angel. concl. 217. col. 9. quem sequitur Decius cons. 108. num. 2. vid. Menoch. 2. arbitr. ad consil. 69. num. 5. confer. Tom. 1. R. Jur. Francos. lit. B. verb. beneplacitum. Exempla alia huc pertinentia vide apud Martinum Mager. de advocat. armat. cap. 16. num. 332. Et seq.

Regula hæc limitatur t. nisi ad beneplacitum sedis Pontificiæ vel Cæsareæ Majestatis quid sit concessum, tunc enim morte summi Pontificis vel Imperatoris non censetur finitum. Quia eo casu dignitas Papalis vel Imperialis, quæ semper durat, nõ autem persona consideratur per text. in c. si gratiosè de Rescript. in 6. & tradit. Bart. in l. centesimis. §. si ita stipulatus. n. 3. de V. O. ubi Jafon. num. 13. Idem in l. more. n. 7. de juris d. omnium judic. Decius in cap. ex literis. 11. in fin. de consil. Jul. Clar. in pract. Crim. §. ult. quæst. 72. in fin. Covarr. d. c. 15. n. 2. & Johan. Bolognet. cons. 2. num. 9. Quando autem concessio dicitur

respicere dignitatem concedentis vel ipsam personam privatam, explicant Ruin. Capic. & Covar. var. resolut. lib. 3. c. 15.

Hinc officialis ad beneplacitum Principis reputatur perpetuus. Alexand. in l. Principalibus. in fin. ff. si cert. petat. & ibi latè Jaf. Bart. in l. de pupillo. §. si quis ipsi Prætori. quæst. 3. ff. de nov. oper. nunciat. Cyn. Bald. in l. quisquis C. si cert. petatur. Jafon. in l. sufficit. notab. 2. Dig. de condit. indeb. Chaffan. in consuet. Burgund. rubr. 1. §. 8. num. 82. Tiraquel. de Retr. convent. §. 2. gloss. 1. num. 74. Ratio prædictorum est, quia ipsa dignitas, non persona, est causa finalis intentionis, secundum Prapof. in §. illud. fin. num. 1. in fin. Afflic. num. 1. per cap. quoniam. & ibi Abb. de offic. de legat. Panoromit. in cap. quoniam de offic. de leg.

Secus si inditeris concessio scriptum sit ad beneplacitum Romani Pontificis vel Imperatoris: Eo enim casu per mortem hujus vel illius concessum expirat, quia tunc magis spectatur persona, quam dignitas, ut tradit Philipp. Franc. in cap. si gratiosè. num. 8. ubi multos allegat. adde Covarr. lib. 3. variar. resolut. c. 15. num. 2. adversus Bald. Lap. & Gum. Quod fortius procedit, si scriptum sit ad beneplacitum Papa, Cæsaris, vel Regis nostri, ut voluit Bald. & Philipp. Franc. numero septimo, in dict. capit. si gratiosè advers. Joh. Andr. Card. Imol. in cap. literis de Rescript. Quod tamen non procedit, quando esset appositum beneplacitum impersonaliter, ut donec Papa vel Regi placuerit: ita Bald. & Philipp. Franc. d. loc. ver. quod tamen limitatur in quo ut arbitror fundatur, quod decisum refert Capyc. Decis. 136. n. 4. concessionem ad beneplacitum regium, non extingui morte Regis. Ratio, quia tunc demum cum voluntas a certa persona dependet, moritur cum persona, tradente Bartol. in l. locatio. 4. ff. Locat. & in l. centesimis. §. fin. colum. 2. vers. ultim. formo hic unam. ff. de Verb. Oblig. Cyn. in l. fin. & ibid. Bald. in 6. quæst. C. de contr. empt. Alexandr. in d. l. centesimis. §. fin. alias. l. seq. de Verb. Oblig. & in l. post dotem. ff. solut. matrim.

Notandum, quod hic de morte dicitur, non extendi ad mortem civilem, per eam enim non cessat voluntas vel beneplacitum, sicut dicitur in deportato in l. cum pater 77. §. hereditatem 4. ff. de leg. 2. neque enim mors civilis æquiparatur naturali, nisi in casibus in jure expressis, ut per gloss. in c. 1. de offic. Vicar. & gloss. in cap. placuit 10. quæst. 1. Bartol. in l. ex ea parte. 12. §. in Insulam. ff. de Verb. Oblig. Plures limitatos casus huc spectantes vid. apud Martinum Mager. de Advocat. armat. cap. 16. n. 344. Et seqq.

CAP. XII. De Benevolentia.

Axioma I.

Benevolentia & justitia conservant imperia. Benbello in safe. prim. part. 2. capite. 1. Vent. de Valent. in Partib. litig. lib. 1. cap. 6. n. 24. Hinc merito benevolentia populi Principum thesaurus, prædiumque firmillimum dicitur a Besold.

de *Aerar publico* c. 2. p. 28. Bodin. lib. 5. de *Repubblica*, c. 5. Solent igitur Imperatores & Reges primores Regni sui honorare, dum eos caput cooperire jubent, Cognatos, amicos, fratres suos vocant, & volunt ut à subditis honorentur. Perez. *Cod. ut dign. ord. serv. n. 19. seqq.*

II.

Benevolum Judicem habere bonum est. Jac. *Myer in hist. process. jur. part. 1. c. 2. obs. 2. num. 1.*

III.

Sæpe, quod ex voluntate & benevolentia cooperat, in necessitatem cadit, licet de jure nec princeps nec privatus ullum jus acquirat, ex actu, qui à mera voluntate procedit. Ita ex præstationibus subditorum domino factis consuetudo inducitur & illa præscriptione firmantur immemoriali. vid. Perez. *Cod. de auro coronar. n. 6. 7. 8.*

CAP. XIII. De Benignitate, Benigno, Rigore juris, Severitate.

Axioma I.

Benignitas merito laudanda. *l. si ventri 24. §. 3. ibi: potest benigne dici. ff. de priv. cred.* Unde i. quod benigne datum cum fraude revocari non debet. *l. 62. de Ed. Ed. 2. in legum dubia interpretatione benignior semper, id est, juris rigore prætermisso, ut ait gl. in l. si stat. liber 6. ff. de stat. lib. est sequenda l. proximè 3. circa med. ff. de his quæ in testam. l. si fuerit 10. §. 1. de Reb. dub. Ratio quia benignitas æquitati tribuitur, sicut ratio juri. *l. nulla 25. de leg. & 3. in pronunciando etiam benignitatis ratio rigori juris est præferenda. l. si tibi pecuniam 20. in fin. ff. si cert. pet. l. si tibi 25. de donat.* Unde est quod benignitatem condemnationi inferendâ Fulv. *Pac. lib. 2. de probat. cap. 44. num. 37. censeat, meliusque esse nocentem absolvere quam innocentem condemnare JCrus in l. 5. ff. de pen. statuat. l. Adrianus 47. ff. de Obl. & Act. l. inter 38. de re jud. Alciat. 3. presunt. 44.**

II.

In benignitate & severitate æquitas consistit pro facti se. circumstantiis Decian. in *l. fugitivis. num. 94. C. de serv. fugit. Jason. in l. est legibus. num. 4. C. si contra jus vel util. pub. de qua re latè tractat Benckend. ad l. 1. p. 4. membr. 4. limit. a. per tot. ff. de R. I. & Ant. Mar. Corat. d. cas. 32. per tot. Jac. Myer in *hist. proc. jur. part. 1. c. 2. obs. 4. n. ult.**

CAP. XIV. De Bestiis.

Axioma I.

Bestiis nihil inest virtutis, Conan. *Comment. jur. civil. lib. 1. c. 6. n. 1.* hinc cum bestiis certare infamia notatur: Provincia tamen noxias occidere licet *l. 1. §. 6. de postuland. vid. Perez. Cod. de Venat. Ferrar. n. 1. 6.*

II.

Bestiæ caveis inclusæ principique transmissæ non plus quam septem diebus intra singulas civitates reuineri possunt, tum ob periculum evasionis, tum ob sumtus qui ad eorum alimoniam ex publico suppeditari debent. *l. un. C. de Venat. Ferrar. ibique Perez. n. 16. seq.*

CAP. XV.

De Bibulis: Ebrietate.

Axioma I.

Bibuli sunt immemores legum. *gloss. in l. fin. verb. quæreret. Cod. in quibus causis, in integr. ubi tamen Plæcia nimis insolenter Imperatori Justiniano temulentiam tribuit, cum ipse leges melius componere ignorarit.*

II.

Bibacior quo quis, eo malitiosior, sicut etiam aleator, quo doctior eo nequior. *Sarisbon. lib. 8. de nug. cur. cap. 6. quo magis dolendi sunt illi qui ex bibacitate gloriam quærunt: quos falsè perstringit Carpz. in præf. crim. p. 3. quæst. 146. num. 12. & seqq. ubi & illam quæstionem, An & quatenus ebrietas in delictis excuset, declarat.*

CAP. XVI. Biennium.

Axioma I.

Biennium est tempus angustum. *l. 1. in princ. C. de usucap. transform. vide infra de tempore.*

II.

Biennium continuum, quo actio de dolo præscribitur in *l. fin. C. de dolo malo* non est mutatum in quadriennium *l. fin. C. de temp. in integrum restit. Brunnem. ad l. fin. C. de dolo. n. 7. Myns. cent. 1. obs. 51.*

CAP. XVII. Bis.

Axioma I.

Bis das, qui cito dat. *Damhouder. in tractat. parium. loco dari in vite.*

II.

Bisidem promitti aut solvi eadem res non potest. *§. sic itaque 15. de act. l. qui bis 18. de Verb. Oblig. adde infra 2. 18. §.*

Limita 1, nisi quantitas promissa sit. *l. 34. §. 3. de legat. 1. tunc voluntatis erit quæstio, ideoque stipulator ad utrumque teneri probare poterit, d. l. 34. §. 3. de leg. 1. Gothofred. ad d. l. 18. de V. O. 2. Nisi debeatur quid ex diversis causis. l. 18. de Oblig. & Act. Carpzov. p. 3. c. 8. d. 17.*

III.

Bis quod fit, dicitur frequenter fieri. *Prosp. Farin. de delict. & Pen. lib. 1. t. 3. quæst. 23. n. 17.*

IV.

Consuetudo introducitur per binum actum. *Andr. in c. 1. n. 5. de his qui feud. dare poss. quia multis vicibus dicitur factum esse, quod bis tantum*